

ՏՆՕՐՆՆԵՔ

Ըստ սուրբ Գրիգոր Տաթևացու՝ փնօրհների արարողության հաստատողը Բնքը՝ մեր Տեր Տիտու Քրիստոսն է: Ավետարանի վկայությամբ Սուրբ Չարկի երկերյան հարուցյալ Քրիստոս փակ դռների միջով մտավ Վերնատուն, որ հավաքվել էին աշակերտները, և օրհնեց նրանց (Նովհ. 20 19-20):

Տնօրհների արարողությունը հայտնի է դեռևս առաքելական շրջանից: Առաքյալները, հետևելով Քրիստոսի օրինակին, Փրկչի Սուրբ Ծննդյան և Սուրբ Հարության տոներին շրջում էին քրիստոնյաների տները և ավետում Աստվածհայտնության և Հարության բարի լուրերը: Այսպես էլ նրանց հետևորդները՝ քահանաները, քրիստոնեական այս երկու մեծագույն տոներին՝ Սուրբ Ծննդյան ութօրյակին և Սուրբ Հարությունից մինչև Հոգեգալուստ, այցելում են իրենց համայնքի հավատացյալ զավակների տները և Ավետիսը բերելով օջախից ներս՝ օրհնում նրանց և նրանց բնակարանները: Կատարելով տնօրհների կարգը՝ Եկեղեցու սպասավորներն իրենց հայրական խոսքով մխիթարում, խրատում ու հոգևոր ուրախություն են պատճառում Եկեղեցու հավատացյալ զավակներին:

Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին հաստատել է տնօրհների արարողության երեք կարգ. Սուրբ Ծննդյան, Սուրբ Հարության և նորակառույց

բնակարանի օրհնության:

ՏՆՕՐՆՆԵՔԻ ԿԱՐԳԸ

Սուրբ Ծննդյան տնօրհների ժամանակ քահանան, տուն մտնելով, տալիս է ծննդյան ավետիսը, երգում սուրբ Մովսես Խորենացու՝ այդ օրվան նվիրված *«խորհուրդ մեծ և սքանչելի»* շարականը և Ղուկասի Ավետարանից ընթերցում ծննդյան հատվածը. «Այդ շրջանում բացօթյա բնակվող հովիվներ կային, որոնք իրենց հոփերի գիշերային պահպանությունն էին անում: Եվ Տիրոջ հրեշտակը երևաց նրանց, Տիրոջ փառքը ծագեց նրանց շուրջը, ու նրանք սաստիկ վախեցան: Եվ հրեշտակը ասաց նրանց. «Մի՛ վախեցեք, որովհետև ահա ձեզ մեծ ուրախություն եմ ավետում, որը ամբողջ ժողովրդինը կլինի, որովհետև այսօր Դավթի քաղաքում ձեզ համար ծնվեց մի Փրկիչ, որ օծյալ Տերն է...» (Ղուկ. 2, 8-20):

Սուրբ Ծննդյան բարի լուրը բերելով՝ քահանան Սուրբ Ավետարանով և խաչով օրհնում է ընտանիքի անդամներին, տան բարիքները՝ հացը, աղը (*որպես խաղաղության, մաքրության և բարեպաշտ կյանքի խորհրդանիշ*) և ջուրը (*որպես մկրտության խորհրդանիշ*) այնպես, ինչպես Քրիստոս աշխարհ գալով օրհնեց ջուրը, երկիրը և նրա պտուղները, որոնք նախկինում անեծքի տակ էին Ադամի պատճառով: Ապա քահանան օրհնված ջուրը խաչաձև ցողում է տան պատերին, խնկարկում տունը և

օջախի անդամների համար պահպանություն հայցում Ամենակալից:

Այս ամենով Նա, Ուն երկինքն ու երկիրը չեն կարողանում պարփակել, սքանչելի խորհրդով մտնում է մեր տուն, ինչպես Բեթղեհեմի այր էր մտել: Ամենակալ Տերը, մտնելով մեր տուն, սրբում և օրհնում է այն, ինչպես Իր ծննդյամբ սրբեց այրը: Եվ ինչպես ծննդյան գիշերը հովիվները, հրեշտակից ավետիս ստանալով, մտան այն այրը, ուր ծնվեց Քրիստոս, այնպես էլ Եկեղեցու հովիվները մտնում են մեր տները՝ իրենց հետ բերելով Աստծու օրհնությունները:

Սուրբ Նարոթյան տոնին քահանան տնօրհների արարողության ժամանակ երգում է Ներսես Լամբրոնացու *«Այսօր յարեալ ի մեռելոց»* գատկական շարականը, ապա Մատթեոսի Ավետարանից ընթերցում հետևյալ հատվածը. «Իսկ փասնմեկ աշակերտները գնացին Գալիլիա, այն լեռը, ուր Նիսուս իրենց հետ ժամադրվել էր: Երբ Նրան փեսան, երկրպագեցին Նրան, իսկ ոմանք երկմտեցին: Եվ Նիսուս մոտենալով խոսեց նրանց հետ և ասաց. «Ինձ է փրված ամեն իշխանություն երկնքում և երկրի վրա. ինչպես Նայրը Ինձ ուղարկեց, ես էլ ձեզ եմ ուղարկում: Գնացե՛ք, ուրեմն, աշակերտ դարձրե՛ք բոլոր ազգերին, նրանց մկրտեցե՛ք Նոր և Որդու և Սուրբ Նոգու անունով: Ուսուցանեցե՛ք նրանց պահել այն բոլորը, ինչ որ ձեզ պատվիրեցի: Եվ ահա Ես ձեզ

հետ եմ բոլոր օրերում՝ մինչև աշխարհի վախճանը» (Մատթ. 28, 16-20):

Այնուհետև քահանան օրհնում է աղը, ջուրը, հացը և օրհնված ջրով խաչաձև ցողում է տան պատերն ու դրանով օրհնում օջախը:

Նորակառույց բնակարանի տնօրհների արարողությանը քահանան երգում է սուրբ Սահակ Պարթևի հոգեգալստյան *«Այսօր երկնայինքն ուրախանան»* շարականը, Ղուկասի Ավետարանից ընթերցում *«Չիսուս և Ջակքեսու մաքսապետը»* հատվածը (19, 1-10), արտասանում *«Տէր Աստուած ամենակալ»* աղոթքը և ինչպես Սուրբ Ծննդյան և Չարության տնօրհների ժամանակ էր կատարվում, խնկարկում է նորակերտ բնակարանը և օրհնված ջրով խաչաձև ցողում տան չորս կողմը:

Տնօրհներ է կատարվում նաև, երբ ընտանիքի անդամներից մեկի անխոհեմ և քրիստոնյային անվայել կյանք վարելու և կամ այլ պատճառով խախտվում է տան խաղաղությունը:

Տնօրհների կատարման նպատակն ու իմաստը լավագույնս երևում է բնակարանամուտի ժամանակ ընթերցվող ավետարանական հատվածից, ուր ասվում է. «Այսօր այս փան համար փրկություն եղավ ..., որովհետև Մարդու Որդին եկավ փնտրելու և փրկելու կորածին» (Ղուկ. 19, 9-10):

Այսպիսով, Հիսուս Քրիստոսի փրկաբեր այցելությանը մեր տունը **Սուրբ Ծննդյան** տնօրհնեքով խորհրդավոր կերպով վերածվում է Բեթղեհեմյան այրի, **Սուրբ Հարության** տնօրհնեքով՝ վերնատան, և **նորակառույց փան** օրհնությանը՝ փրկության արժանացած Ջակքեոսի տան, ուր մտավ Տերը:

«Եթե Տերը փունը ջինի, իզուր են չարչարվում այն շինողները, եթե Տերը քաղաքը չպահպանի, իզուր են հսկում պահապանները նրա» (Մաղմուս 126, 1):

ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՅԻ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
ՄԱՅԻ ԱԹՈՒ ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱՇՆԻ ՏՊԱՐԱՆ